

מסורת הש"ס

א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

גליון הש"ס

א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

מוסף רש"י

דיחיקי. ואלה שכתב
מנוע וישן דיימיקי דל
תיקן, ואלה מיקום דכרי
יבנות דף פא ע"ב: שם
נפק דף ואשכח. פי
מריש פ"ד הלכות מ"ט
ד"ה ל"א:

כל הגמ' פרק שלישי גיטין

כו.

עין משפט
גר מצוה

א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

תוספות רי"ד

שהרי כבר נהמל
שעברו עטמה ונמחל
שעברו אבל לשיקרא
לא חיישין עין
בפרק האשה שנחלמה:
מתני' המביא את אבדו
פסמו אם מצאו לאלתר
כשר ואם לאו פסמו מצאו
בהפיסה או ברלוסקא
כשר. פי השליש שהיה
מביא הגט נאבד פסמו
אם מצאו בארץ לאלתר
כשר ולא חיישין שם
מאחר ופל ואין לו
שלו רבין שלאחר מצאו
ליכא למיחש ולקמן ספ"ר
כשר דהי' [לאחר]: שאל
לאלתר פסלו דאיכא
לפיטר סאתר ופל וגט
אתר הוא זה ואיך
מילתא שהיה שמוחתיין
שוריה השליח אין לו
בכביעות עין. ואם מצאו
בהפיסה או ברלוסקא
שמן כליו וביבוק
כביעות עין א"פ שאינו
פסול וגט כשר שמי היה
פשי הגט הזה בין כליו
ובדאי שלו הוא. או אם
מכירו כשר ואו או קמי
שאי"ט שמצאו בארץ אם
מכירו שיש לו כביעות
עין כשר א נמי יש לומר
האי פשיטא שאם כשר
וגט כביעות עין ככשר
הוא ומאי אתא לאשמיט
אלא אם מכירו גרמי
ראחשיה ורלוסקא קא
וה"ק אם מכירו שהגט
שלו או כשר ואם לאו
פסול דשמי של אתר
הוא ואפי' שיש לו בתן
סמינן אסימין לא מסבין
אלא כביעות עין.
והרינו מצא גמי ניש
ושחרור עבדים וייחיק
מתנה ושוכריהו הרי זה לא
ייחיד שאני אומר כתובים
הרי נמלך עליהן שלא
ליבחן את אברו וכו'
ואפי' לזמן מרובה. פי
דיחיקי היא פתת ש"ס
ונתנה היא מתת בריא
ואין חושש המתן אל
שפא נמלך עליהן שלא
ליבחן את אברו וכו'
ולא אמרי' שפא אינו זה
ומאחר ופל ומתני' אסאי
חיישין: אומר רבה
ק' כאן במקום שהשירות
מצויות כאן במקום
שאין השירות מצויות
פי' מתני' מיירי במקום
שהשירות מצויות ומשה'
איכא למיחש שפא מאחר
נפל ומתני' דהתם מיירי
במקום שאין השירות
מצויות ומשה' הכי ליכא
למיחש שפא מאחר נפל.
ואפי' במקום שהשירות
מצויות והוא שהחוקק
שני יוסף בן שמעון בעיר
אתה התם חיישין שפא
מאחר ופל ולשם ההוא
יוסף בן שמעון איכתיב
וגם שמה שוחרתי וכו'
בחוקק שוק שיון אבל
סמכתא לא חיישין ולפא
איכרי' שמוחתיין שוק
ואפי' שהוא במקום
שהשירות מצויות כשר
(והרב אומר אפי' שלא
בחוקק שמה שוחרתי
שיון והואו לחוקקו שני
יוסף בן שמעון פסלו.)

הא אמר תנו נותנים (כו') ואפי' לזמן מרובה. מימה מנא ליה
למדק הא אמר תנו נותנין דלמנא אפילו אמר תנו אין נותנין
משום דחיישין דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר שזמו כשמו
והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הא כי לא אחר חיישין
לנמלך היו ממוזרים לה את הגט
אפי' אינו שלה כיון דאינה לריכה
אלא לראיה ואורי' דייק מדקמי
ונמלך ולא קמי שאני אומר כתובין
היו ולא נתן משמע דנמלך וזכו בו
ואינו רואה לגרשה עוד אבל אם היה
רואה היה מגרשה בגט זה ולא
חיישין שמה מאחר ופל ובהדיא
גרסינן בפ"ק ד"מ (דף י"ח.) בכל
הספרים טעמא דנמלך קו' ווא"ת ומנא
ליה אפילו לזמן מרובה דלמנא לאלתר
דוקא דפירי' ר' ירמיה לקמן ור' ירמיה
נמי אמאי פסמו לו מזכייתא דחזיר
לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממחתי'
ואומר ר"י דייק מדאילתריך ונמלך
לאשמעינן דלא אחר תנו נותנין
ולא חיישין לגט אחר היינו אפילו
לזמן מרובה דלוי לאלתר פשיטא
דאין חוששין לגט אחר ור' ירמיה סבר
דהא דקמי ונמלך אורחא דמילתא
נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק
הא אמר תנו נותנין לא מזכייתא
דייק שפיר דחזיר אפי' לזמן מרובה
דלוי לאלתר פשיטא ועוד אורי'
דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה
דומיא דשטרי חליה ומילויין (דף דף
ג.) דמיירי לזמן מרובה דעל כרחי'
התם לא אילתריך לאשמעינן דחזיר
אלא כשאינו ידוע אם חלה או מיאסה
בדיעות שאלה או מיאסה פשיטא
דחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין
זריכה אלא לראיה וכיון דנכתיב ידוע
מיירי ע"י מה שנמנא לאלתר לא
דיעין כלל שהוא שלה כיון דאינו
ידוע שנכתב לה שטר חליה מעולם
ור' ירמיה לא מוקי לה דומיא דכתיב
ומזכייתא דייק שפיר דאפי' לזמן
מרובה דזמן שהנבל מודה דמשמע
דמודה שמנא נפל וכתב גירשה זו

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר ופל ואין זה שלו: מלאו
בחיפסה. כלי ויש סומן כלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא
בזנפי נפשיה וכו' או קמי דא שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר:
גמ' דיימיקי. ואלה שכתב דא תהא למיקא ולהיות: מפוט. מתנת
בריא: לא יחזיר. לא לבעל ולא
לאשה וכן שחרור וכן כולו. ומדלתי
טעמא כשאי אומר שמעינן מינה
דלא אחר הבעל תנו לה שאני
מכתמי לה נותנין ולא חיישין לשמה
אינו זה: במקום שהשירות מצויות.
פסול שמה מעבדים ושנים אחרים
נפל: ואפילו במקום שהשירות מצויות
כו'. לאו רבה קאמר לה אלא ש"ס
הוא דמסקד ואמר דהא דלוקי רבה
במקום שהשירות מצויות והוא
שהחוקק שני אנשים בשם זה בנאמה
העיר אבל אם לא החוקק מספיקא
לא אחרין דילמא איתניהו ולא דיעין
או דילמא יש עיר אחרת ששמה כו' ויש
בה אדם אחר ששמו ושם אשמו כוה
שזכנו: דאי לא סימא הכי. דלא
פסול רבה אלא בגמיות והחוקק
קמי' דרבה אדרבה: כי דינא דרב
הוא. שהנבל שם לקיימו כ"ד וכמו
לא אחרין דילמא איתניהו ולא דיעין
וכו' הנפק ונפל מהו הוא שזכנו
ולא החוקק שני יוסף בן שמעון
בנאמה העיר: חיישין לשני שוריי.
ושמה לא זה הוא שנפל מהו: דפנין.
כ"ד (ב.) כל מעשה כ"ד. המנא
טעם מקיימין כ"ד ליתא למיחש
למזונין היו ונמלך דעליהם שלא
לינסא דלא עבד לקיימיה שטר'
אלא מודה לאחר שנמקד לידו דמיש
שמה ימותו עדים: הרי זה יחזיר.
ולא חיישין לשמה אינו זה: כי
דינא דרב הווא. היו זריכין לו
לדן ולהוראה ובאים שם וקפשיט
רבה דחזיר ש"מ משום דלא החוקק
שני יוסף הוא דלשני שוריי לא
חיישין: כשפשיטא. דאמר תתי
בעינן והכא לא הוה אלא חדא
והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי
כי יתנא היכא דתרו יתנא בניה
מי התשרה שחוקק שם פשתן א"כ
ואפי' שהחוקק שנים בנאמה העיר
יכא דזכוני כישנא. כשוק ששירות
החוקק: פודה. שאומרו ליחט לה:
לא לז' ולא לז'. לא לז' ולא לז'.
לא יחזיר שמה כבר נמנו על וממנה
פלו וכשיכא לידו יחזיר
אחר עמי שמיה ועידו שגירשה
פרעתיך שהולאת הגט בניה דין
ומתני' הוואה גט ואין עמו
מכובה גובה כמכותה ומיינו
לפרוע ומתנו לי אתה הגט כתי
שלא תחזור ומתנה ולאשה לא
יחזיר שמה איכא כו':

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו
גט בידה דנל ראינו גט בידה אין
נפקותא במה שנמנא לאלתר
דפירשנו וכיון שראינו בידה פשיטא
דחזיר אפילו אינו שלה ואפי'
אינו הגט בידה וא"כ אפי' לזמן
מרובה: הא אמר תנו נותנין.
וא"ת ואמאי לא פריך אהך
דפירי' דאמרי' דלקמן בפ"ק ד"מ
(דף י"ח.) ואורי' דהא אפי'
תנו נותנין משמע שפא עכשיו
לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש
מידי דפירשמי לעיל דנכל גיטין
שאין נותנין ביום הכמיבה קלא
אית להו וקמי' לקוחות אדמתייהו
שפיר לומר לאשה אייתי ראייה
אימת מתא גטא לידך אבל
דזכייתא דקמיני זמן שהנבל מודה
לזמן מרובה נפל וכתב גירשה
זו ונמלך עליהן שלא ליבחן את
אברו וכו' ואפי' לזמן מרובה.
פי' דייחיקי היא פתת ש"ס
ונתנה היא מתת בריא ואין
חושש המתן אל שפא נמלך
עליהן שלא ליבחן את אברו
וכו' ולא אמרי' שפא אינו זה
ומאחר ופל ומתני' אסאי
חיישין: אומר רבה ק' כאן
במקום שהשירות מצויות
כאן במקום שאין השירות
מצויות ומשה' הכי ליכא
למיחש שפא מאחר נפל.
ואפי' במקום שהשירות
מצויות והוא שהחוקק שני
יוסף בן שמעון בעיר אתה
התם חיישין שפא מאחר ופל
ולשם ההוא יוסף בן שמעון
איכתיב וגם שמה שוחרתי
וכו' בחוקק שוק שיון אבל
סמכתא לא חיישין ולפא
איכרי' שמוחתיין שוק ואפי'
שהוא במקום שהשירות
מצויות כשר (והרב אומר
אפי' שלא בחוקק שמה
שוחרתי שיון והואו לחוקקו
שני יוסף בן שמעון פסלו.)

פירוש שממנה נפל סטוריס
לקוחות ש"ד מאמינים לו
ששנכתב בה לידה וטעו טפי
ולא יאמרו אייתי ראייה וא"ת
והכי רמי' ר' ירמיה
מזכייתא אפי' לזמן מרובה
לפי' קמא הא לאלתר נמי
אילתריך לאשמעינן דחזיר
למ"ד דש לבעל פירות עד
שעת מתייה דלא חיישין
לשמה כתב בניסן כו' וי"ל
דנמנא לאלתר לא שייך
לאקשויי הכי דלמנא ביום
שנכתב אייתי אבל אי אייתי
לזמן מרובה משמע בכל
ענין לא שפא בנאמה יוס
לא שפא אחר כמה ימים
וכי פריך לקמן א"ר'
ירמיה מאי למימנא הוה
מזי לשנויי דלא חיישין
לשמה כתב בניסן כו' אלא
דעדפא משני אפילו למאן
דאמר אין לבעל פירות
משמע חמיה: כאן במקום
שאין השירות מצויות.
וא"ת ואמאי לא משני
איכא אידי ואידי במקום
שהשירות מצויות כאן
שהחוקק וכו' אל יחזיר
ניחא דהוה מוקמינן היכא
דמלא גיטי נשים בשירות
מזויות דומיא דמעשה
כ"ד דלחיי' בהשירות
מזויות ולא החוקק
החוקק דמאן חז"ל דהויה
עובדא דבסמון הוה כרישא
לאשמעינן בלא החוקק
יחזיר אפי' שירות מצויות
ומשה' מנא דהויה מנא
מחזירי' מנא דיעין דעל זה
הוא וי"ל כגון דידעי' דמהו
יוסף בן שמעון נפל ולא
חיישין שמה זהו של יוסף
בן שמעון אחר דאין לחוש
שגם אחר אבד כאן כיון
דאין השירות מצויות
ושמעתיך אחי כ"ר לר"מ
כיון דהחוקק אין יכול
לגרש בו אפילו הוא שלו
כיון דאין מוכיח ממזכו
דפירשמי לעיל (דף כד:
ד"ה נעמי):

ואינו נאמנה לומר גירשתי
דכיון דאיכא גט דמיסיה
לה מעיזה ומעיה: